
Lag om ändring i hälso- och sjukvårdslagen (1982:763);

SFS 1997:142

Utkom från trycket
den 29 april 1997

utfärdad den 17 april 1997.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2 och 2 a §§ hälso- och sjukvårdslagen (1982:763)² skall ha följande lydelse.

2 § Målet för hälso- och sjukvården är en god hälsa och en vård på lika villkor för hela befolkningen.

Vården skall ges med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans värdighet. Den som har det största behovet av hälso- och sjukvård skall ges företräde till vården.

2 a §³ Hälso- och sjukvården skall bedrivas så att den uppfyller kraven på en god vård. Detta innebär att den skall särskilt

1. vara av god kvalitet och tillgodose patientens behov av trygghet i vården och behandlingen,
2. vara lätt tillgänglig,
3. bygga på respekt för patientens självbestämmande och integritet,
4. främja goda kontakter mellan patienten och hälso- och sjukvårdspersonalen.

Vården och behandlingen skall så långt det är möjligt utformas och genomföras i samråd med patienten.

Varje patient som vänder sig till hälso- och sjukvården skall, om det inte är uppenbart obehövligt, snarast ges en medicinsk bedömning av sitt hälso-tillstånd. Patienten skall ges upplysningar om detta tillstånd och om de behandlingsmetoder som står till buds. Om upplysningarna inte kan lämnas till patienten skall de i stället lämnas till en närstående till patienten. Upplysningar får dock inte lämnas till patienten eller någon närstående i den mån det finns hinder för detta i 7 kap. 3 § eller 6 § sekretesslagen (1980:100) eller i 8 § andra stycket eller 9 § första stycket lagen (1994:953) om åligganden för personal inom hälso- och sjukvården.

¹ Prop. 1996/97:60, bet. 1996/97:SoU 14, rskr. 1996/97:186.

² Lagen omtryckt 1992:567.

³ Senaste lydelse 1994:957.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

På regeringens vägnar

MARGOT WALLSTRÖM

Björn Reuterstrand
(Socialdepartementet)
